

DEO EXERCITUUM

A QUO HUMANA POTESTAS GLADIUM HABET, QUO IN IMPROBOS ANIMADVERTAT
PACIS AUCTORI, VICTORIÆ ARBITRO

QUI A SE RECEDENTES BELLO PUNIT, ET IN SE SPERANTES MISERICORDIA FOVET
REGI REGUM, DOMINO DOMINANTIUM
OMNIPOTENTI, MAXIMO, AETERNO.

SUBJECTAS THEOLOGIÆ PROPOSITIONES

IN HISPALENSI SANCTI PAULI CENOBIO DIEBUS XVIII. ET XXI JANUARIJ
M. DCC. XC. IV.

PRÆSIDE R. PATRE FRATRE FRANCISCO ALVARADO
THEOLOGIÆ PROFESSORE PROPUGNANDAS.

PATER FRATER ANTONIUS GARCIA
EJUSDEM CENOBII RELIGIOSUS ALUMNUS.

D. O. S.

- 1 Multa sunt quæ de Bello pleno jure sibi vindicat Theologus. Ut ergo ex iis aliqua publicæ disputationi subjiciamus, exponimus imprimis propugnandam Quæstionem 40. 2. 2. partis D. Thomæ Aquinatis à cujus placitis Religioni ducimus ne latum quidem unguem recedere. Huic sequentes propositiones adnectimus, quas cum ejusdem Sancti Doctoris principii maxime concordare credidimus.
- 2 Bellum quod ementita Gallorum Respublica universis fere Europæ Principibus indixit, injustum est defectu auctoritatis, iniquitate causæ, perversitate finis, inmanitate modi.
- 3 Quisquis ad bellum istum cujuscumque generis auxilia seditiosis istis conferat hominibus, læthalis criminis Reus est, et obnoxius restitutioni, quin ulla possit ignorantia excusari.
- 4 Præcepis quilibet potest uti bello adversus sibi rebelles subditos, quo eos, in officio contineat, et admissi sceleris poenas sumat.
- 5 Potest item, imo etiam debet adversus eos arma ulciscia movere si à Christo data fide deficient, et ut male partam conscientie libertatem compescat.
- 6 Anno Domini 1572. die 24 Augusti Sancto Bartholomæo sacra multa Calvinianorum millia jussu Caroli IX. Gallia Regis caesa sunt. Hanc ne quissimorum subditorum stragem impii homines (quo suam nimirum causam agant) tamquam barbaram, et iniquam traducunt; Catholici etiam aliqui piique Scriptores tamquam paulo duriores reprehendunt. Nos autem asserimus, eam fuisse justissimam, et, ut posteriores eventus, præsertim hodiernus, probare, necessariam.
- 7 Quod adversus sibi subditos quilibet Principi licere diximus, id ipsum etiam Socio Principi in auxilium vocato licitum esse asserimus.
- 8 Ad vero cum Christi nomen blasphemis, aut persecutionibus impetitur, aut cum ea à seditiosis hominibus Politices, et Regiminis forma intentatur, qua socialis ordo pervertitur, et periculum reliquis Rebus publicis creatur, tunc sive vocatus, sive non vocatus bellum gerere potest, et tenetur.
- 9 Hinc bellum quod Clementissimus Hispaniæ Rex Carolus IV. adversus Gallos gerit non solum justum, sed necessarium est.
- 10 Quisquis ex nostris eo bello pugnans corruerit pietatis et Religionis gloriosa hostia cadet.
- 11 Tenemur Catholicum Principem nostrum hoc bellum gerentem omnibus, quibus possimus, auxiliis juvare et quia Civis, et quia Christiani sumus.
- 12 Ecclesiæ proventus, et thesauri à Viris Ecclesiasticis in hujus belli usum sanctissime, et justissime impendentur.
- 13 Licet hoc apud Christianos perpetua sit cautum consuetudine, ne qui Christo nomen dederunt, bello capti, mancipia fiant, Galli tamen milites hoc merentur exui privilegio.

DEO EXERCITIUM

A QUO HUMANA POTESTAS GLADIUM HABET, QUO IN IMPROBOS ANIMADVERTAT
PACIS AUCTORI, VICTORIAE ARBITRO
QUI A SE RECEDENTES BELLO PUNIT, ET IN SE SPERANTES MISERICORDIA FOVET
REGI REGUM, DOMINO DOMINANTIUM
OMNIPOTENTI, MAXIMO, AETERNO.

SUBJECTAS THEOLOGICAE PROPOSITIONES
IN HISPALENSIS SANCTI PAULI COENOBIO DIEBUS XVII. ET XXI JANUARIJ
M. DCC. XC. IV.
PRAESIDE R. PATRE FRATRE FRANCISCO VIVARDO
THEOLOGICAE PROFESSORE PROPONENDAS.

PATER FRATER ANTONIUS GARCIA
EJUSDEM COENOBII RELIGIOSUS ALUMNUS.

D. O. S.

- 1 Nulla sunt quae de Bello pleno jure sibi vindicet Theologus. Ut ergo ex his aliqua publica disputationi subiciantur, exponimus imprimis progugnandam Quaestionem fo. 2. patris D. Thomae Aquinatis a cuius placitis Religiosi ducuntur ne latam quidem naufragum recedat. Hunc sequentes propositiones adhaecimus, quae cum ejusdem Sancti Doctoris principibus maxime concordare credidimus.
- 2 Bellum quod ementia Gallicorum Respublicam universis fere Europae Principibus indixit, injustum est delectu auctoritatis, iudicate causa, pervertitate finis, immunitate modi.
- 3 Quisquam ad bellum istum cuiuscumque generis auxilia seducit, nisi consentiat istis consentit hominibus, laetitia civium Reus est, et operarius restitutioni, dum illa possit ignorata excusari.
- 4 Praeseps quilibet potest in bello adversus sibi rebelles subditos, quo eos, in officio continet, et admitti secleris potestas sumat.
- 5 Locust licet, in eo etiam debet adversus eos arma ulciscit movere si a Christo data sibi deticiant, et ut male partem conscientiae libertatem compescat.
- 6 Anno Domini 1572. die 24 Augusti Sancto Bartholomaeo sacra multa Calvinianorum nulla iussu Caroli IX. Galliae Regis cessi sunt. Hanc ne dissimulorum subditorum iracundiam impij homines (quo suam nimiam causam agant) tamquam partem et iudicium tradunt; Catholici etiam aliquid pinguis Scripserunt tamquam paulo duntaxat reprehendant. Nos autem tam aequos, cum tunc iustissimum, et ut postea evenit, praesertim hostium, probaverit, necessarium.
- 7 Quod adversus sibi subditos quilibet Principi licet diximus, id ipsam etiam socio Principi in auxilium vocato licitum esse asserimus.
- 8 Ad vero cum Christi nomen blasphemis, aut persecutioibus impertant, aut cum ea in seditionis hominibus Politices, et Regimini forma intendant, quae socialis ordo pervertitur, et periculum reipublicae Rebus publicis creatur, tunc sive locutus, sive non locutus bellum gerere potest, et tenetur.
- 9 Hinc bellum quod Clementissimus Hispaniae Rex Carolus IV. adversus Gallos gerit non solum iustum, sed necessarium est.
- 10 Quisquam ex nostris eo bello pugnas committit pietatis et Religionis gloriosa hostia cadet.
- 11 Tenentur Catholicorum Partem nostram hoc bellum gerentem omnibus, quibus possimus, auxiliis juvare et quia Civis, et quia Christiani sumus.
- 12 Ecclesiae provovimus, et liberos a Vitis Ecclesiarum in pugna bellum sanctissime, et iustissime impendebatur.
- 13 Licet hoc apud Christianos periculum sit certam committatur, ne die Christo nomen debeat, bello capiti, mancipia fiant, Galli tamen milites hoc mactantur cum pietatis.